

Pacifisme
Militærnægtelse
Civil ulydighed
Ikkevold
Freds – og
Konfliktløsning

INDHOLD

FN-bøn om våbenhvile giver resultater 2

Tænk, hvis verden fulgte lige så intenst med i at få afsluttet ufred og ulighed, som i virustallene!

Et virusudbrud er ikke krig og vi er ikke soldater 3

En dekolonisering af vores sind er nødvendig for at omdanne krigskultur til fredskultur.

Et nyt syn på sikkerhed er nødvendigt..... 4

Militær sikkerhedspolitik har udspillet sin rolle. Vi må se danskernes sikkerhed i et langt større perspektiv.

Borgerforslag mod atomvåben..... 4

Ny kampagne skal få Danmark til at underskrive FN-vedtagelsen mod atomvåben.

USAs militær genindfører landminer i Europa 5

USA vil anbringe nyudviklede miner ved den russiske grænse i baltiske stater, der har afskrevet sig brugen.

Fesen opfølgning på Krigsudredningen..... 6

Den afsluttende debat i Folketinget bragte kun de nu gammelkendte synspunkter frem.

Ny bog: Krig er ustyrlig!..... 8

Krigen kommer altid ud af kontrol og gør sig selv til altings endemål i form af fortsatte krige.

Vestens brudte løfter 9

Film om Gorbatsjov fortæller om NATOs brudte løfte, der fyldte Østeuropa op med USA-baser.

Oslo-seminar: Naboer som venner, ikke fjender... 10

Vi mødtes om gode forslag til et fælles sikkerhedssystem, en ikke-voldelig, mellemfolkelig fredskultur.

... samt meget andet godt og fredeligt.

FN-bøn om
våbenhvile
under virus-
angrebet
bliver hørt!

FN-BØN OM VÅBENHIVLE GIVER RESULTATER

Af Tom Vilmer Paamand

Tænk, hvis verden fulgte lige så intenst med i at få afsluttet ufred og ulighed, som i virustallene:
– *For at kampen mod coronavirus kan vindes, må de igangværende militære lokale opgør lægges på is.*

Denne fornuftige **opfordring** fra FNs generalsekretær António Guterres fik ikke megen omtale og spalteplass – men ideen ser ud til at gribe om sig.

Mest vigtig er samarbejdet mellem **Israel** og militserne **Hamas** og **Hezbollah** om krisen. Israel og dets besatte områder er vævet tæt sammen, så gevinsten er logisk. I **Yemens** borgerkrig har de stridende parter indgået **våbenhvile**, bakket op af **Saudi-Arabien**, der ellers hidtil mest har hældt olie på bålet.

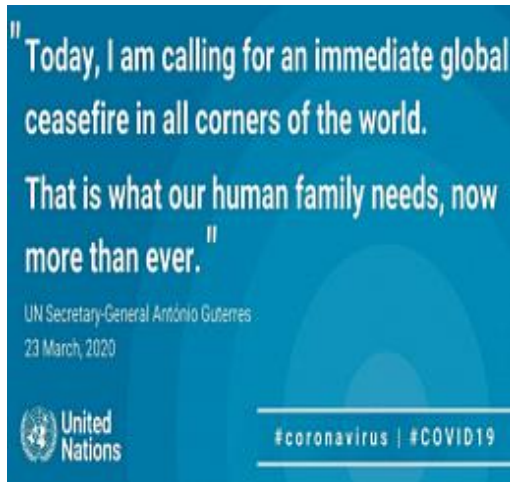
I en række andre konflikter har opfordringen udløst ensidige våbenhviler. Disse er erklæret af oprørsgrupperne **Southern Cameroons Defence Forces (SOCADEF)**, **Libyan National Army (LNA)**, **New People's Army (BHB)** i Filippinerne og **Syrian Democratic Forces (SDF)**. Oven i disse foreslår den **afghanske** regering en våbenhvile med **Taliban** – regeringen blev ikke inviteret med i USAs nylige **aftale** med gruppen.

Danmark og mange andre lande **bakker** op bag FNs kald til **global våbenhvile**, hvilket absolut ingen danske medier har gidet fortælle om. Pt er omkring **70 lande** med, inklusive store europæiske NATO-lande som Frankrig og Tyskland – samt senest **også** en lang **række** konfliktlande, inklusive **Ukraine**.

USA vil ikke deltage i projektet, men har alligevel **erklæret** at ”*The United States hopes that all parties in Afghanistan, Syria, Iraq, Libya, Yemen, and elsewhere will heed the call of António Guterres. Now is the time for peace and cooperation.*”

Også **Rusland** og **Iran** er hoppet med på vognen, dog hidtil heller ikke i en grad, så de to lande selv ensidigt stopper deres egen støtte til diverse krige. De to lande opfordrer i første omgang andre bagmænd til at komme til forhandlingsbordet, først og fremmest Saudi-Arabien.

På trods af de mange gode erklæringer, ser ingen af de helt store spillere ud til umiddelbart selv at ville sætte kraft bag – og dette gælder desværre også

Indien og Kina. I stedet har gruppen af midlertidige medlemmer af FNs Sikkerhedsråd **foreslået**, at rådet **bakker op**.

Våbenhvile er en **god begyndelse**, men krig er jo altid nemmere at starte, end at afslutte. Stort set alle de nævnte forsøg vil efter al sandsynlighed blive plaget af overtrædelser, hvor det så afhænger af de indblandede parter om og hvordan aftalerne kan genopstå. Uanset dette, er kontakt mellem selve de stridende parter en absolut nødvendighed – for i det mindste at få holdt en pause, der i bedste fald kan blive starten på en egentlig fredsproces.

Coronatruslen har også på andre måder fået fredelige følger. I Europa er en række store militærøvelser neddroset eller helt aflyst. Titusinder af soldater fra USA og Vesteuropa skulle have leget krig i **Defender-20** øvelsen i den største mobilisering siden 2. Verdenskrig – men de fleste af krigskammeraterne må nu blive hjemme. Mange af dem var også på vej til den nu afbrudte norske militærøvelse **Cold Response**, og også den planlagte **Aurora 20** i Sverige har mistet de store deltagerlande.

Med disse aggressioner afværget, har **Rusland** aflyst sine modsvarende krigslege. Også USAs planlagte øvelser med **Sydkorea** er aflyst, og lokale øvelser i USA foregår i stedet som **videomøder**. Forårets store salgsmesser for militære våben i **Paris** og **Qatar** er aflyst – og selv ISIL har bedt sine krigere **rejse væk** fra Europa af frygt for virussen.

Danske tropper **evakueres** hjem fra Irak. Et fransk hangarskib var på vej til Århus som propaganda. Dette blev aflyst, men skibet sejlede **alligevel** rundt ved Danmark – fulgt af 130 danske soldater, der trods coronakrav blev **stuvet sammen** på en fregat. Og nu er hele hangarskibet sendt **hjem** i karantæne.

Det danske militær **hjemsendte** ellers alt **ikke-kritisk personel**, som det kaldes, og de løbende **sessioner** for indkaldte unge er udskudt. 700 værnepligtige holdes dog fortsat i beredskab, men **indelukket** på kaserne, hvor smitten alligevel trængte med ind – og selveste Danmarks hærchef blev sat i **karantæne**. ☒

FN: VIRUSSENS RASERI ILLUSTRERER KRIGENS GALS KAB

Af FNs generalsekretær António Guterres

Vores verden står over for en fælles fjende: COVID-19. Virussen er ligeglad med nationalitet eller etnicitet, fraktion eller tro. Det angriber alle ubarmhjertigt. I mellemtiden raser væbnede konflikter rundt om i verden. ...

Virussens raseri illustrerer krigens galskab. Derfor kræver jeg i dag en øjeblikkelig global våbenhvile i alle hjørner af verden. Det er på tide at lægge de væbnede konflikter på is, og sammen fokusere på den sande kamp i vores liv. ... Afslut krigens sygdom og bekæmp denne lidelse, der ødelægger vores verden.

ET VIRUSUDBRUD ER IKKE KRIG OG VI ER IKKE SOLDATER

Af Elena Couceiro og María del Vigo – WILPF Spanien

Den prestigefyldte forsker for fredsundersøgelser, professor Vicent Martínez Guzmán, har sagt at en *afkolonisering af vore sind* er nødvendig for at om-danne krigskultur til fredskultur.

I disse karantænetider inviterer hans budskab til dyb refleksion. Coronavirus-krisen fremhæver manglen på kollektive forestillinger, der ville give os mulighed for at blive opmærksomme på vigtigheden af pleje, ansvar, respekt for hinanden og fælles velvære. Værdier, der traditionelt er forbundet med den feminine verden, er undervurderet og vi tyr til krigssprog for at skabe opmærksomhed om det store ved heroiske gerninger.

”Jeg lykønsker enhver spansk statsborger for den disciplin, de udviser. Alle spanske borgere opfører sig som soldater på dette vanskelige tidspunkt. I denne uregelmæssige og underlige krig, som vi lever eller kæmper i, er vi alle soldater.” Den spanske general Miguel Ángel Villaroya udtalte disse ord under hans regelmæssige morgenoptræden om coronaviruskrisen.

Vi får at vide, at der er en krig mod coronavirus. Vi bliver mindet om, at i denne krig kæmper vi alle. Det siges, at *”der ikke er nok våben ved frontlinjerne”* for at beklage, at sundhedspersonale udsættes for virussen uden tilstrækkeligt beskyttelsesudstyr. Er deres gerning ikke episk nok? Skal vi dække det med en patina af krigslignende heroisme, for at kunne beundre dem mere?

Medlemmerne af en militær nødenhed, der opretter et felthospital i Madrids udstillingscenter, ved godt at dette ikke er en krig. Bomber falder ikke fra himlen, mens de bygger det. Fjenden er ikke politisk, den er ikke menneskelig, den kan ikke dræbes med kugler. Og alligevel risikerer de at blive smittet. De ved det, og de tager sig af sig selv og hinanden, vasker hænderne, beskytter og dækker deres mund. Hvorfor virker alt dette ikke heroisk nok for os?

Vi er ikke soldater, vi er borgere. Vi er læger, sygeplejersker, portører, plejere, grønhandlere. Omsorgsfulde naboer. Vi er en støttende kommentar gennem vinduet, og en 3D-printer der fremstiller åndedrætsværn i hjemmet. Vi er en klapsalve for personale i supermarkeder. Intet af dette er mindre end episk. At støtte hinanden, væve et net, der ikke lader os falde, er ingen lille ting.

De fleste mennesker bliver hjemme, men ikke fordi de mener, at dette er en krig, og at de skal adlyde en overordnet kommando. De gør det, fordi de ved, at dette beskytter de grupper, der er mest udsatte, ved at forhindre spredning.

I lyset af denne krigslignende ramme, foreslår vi en ramme af pleje og solidaritet. Som en del af en feministisk og pacifistisk organisation med mere end hundrede års historie, er vi, *Women's International League for Peace and Freedoms* aktivister, kede af at plejesproget i den kommunikative ledelse for

at stoppe denne sygdom, er blevet erstattet af krigssprog.

Vi ønsker ikke på nogen måde at nedtone denne krise. Tværtimod, vi er klar over at verden står over for et øjeblik, der er usædvanligt, utroligt alvorligt og særlig katastrofalt i de mest fattige fami-

lier. Vi råber til verden for at bede alle om at vaske deres hænder ordentligt, men der er mennesker i Buenos Aires, som ikke har adgang til rent vand. Vi kan ikke lade være med at tænke på, at virussen vil være ødelæggende i mange regioner i Latinamerika og Afrika. Men dette er stadig *ikke* en krig.

Når den pacifistiske bevægelse definerer *fred som mere end blot fravær af krig*, henviser den til denne type situationer. Derfor står vi fast på social retfærdighed. Derfor var det vigtigt ikke at reducere antallet af senge på offentlige hospitaler for ti år siden. Denne krise viser at pleje opretholder liv, og denne pleje derfor skal være kollektiv. Måske er det på tide at reflektere over prioriteringen af de offentlige finanser, og om det sikkerhedskoncept vi har.

Vi lærte for et par dage siden, at salget af våben i USA var steget under coronavirusen. Hvis vi ser hamstringen af toiletpapir i de første dage af denne sundhedskrise som noget ulogisk, er det noget langt mere farligt når det udløser en stigning i våbensalget. I lyset af denne individualisme, går vi ind for forsvaret af fælles pleje og solidaritet. Dette er den eneste måde at overvinde denne pandemi.

Der er ikke behov for våben, vi har brug for vand og sæbe. Der er ikke brug for soldater, men for sundhedsarbejdere. Der er ikke behov for hjelme, men for medicinske masker. For åndedrætsværn, ikke for maskingeværer.

Vi ønsker ikke at være soldater, men borgere, der er klar over, at det er samarbejde og korrekt funktion af det, der er fælles, der redder vore liv.

Fred er ikke kun fravær af krig. Fred er også garantien for en universel adgang til sundhedsydelser, social retfærdighed, alles deltagelse i at designe det samfund vi ønsker. Støtte til menneskerettighederne, og anerkendelse af pleje for, hvad det er: Den heroiske opgave, der holder os alle i live.

Oversat fra spansk af Tom Vilmer Paamand

ET NYT SYN PÅ SIKKERHED ER NØDVENDIGT

Af Jens Thoft, tidligere folketingsmedlem for SF

Vi bruger over 30 milliarder om året på at beskytte landet mod vores fjender (læs: russerne). I praksis bruges pengene på dansk deltagelse i USAs mange krige. Der er akut mangel på fjender!

Men der er andre farer. Dem lukker vi øjnene for.

Oven på først tørke så oversvømmelser og, mens coronavirussen har sat landet i stå, må vi til at se sikkerhedspolitik på en mere nuanceret måde, end pressen, militærfolk, krigsindustri og politikere har gjort til alle tider.

De har hidtil bestemt, hvad sikkerhedspolitik er. Tror du, at de oversvømmede beboerne langs Gudenåen eller Roskilde Fjord, føler at deres sikkerhed er beskyttet? Tror du landmændene ved tørke eller markoversvømmelser følte at deres sikkerhed var beskyttet? Mon de små erhvervsdrivende, der i disse dage er uden indkomst, føler nogen økonomisk sikkerhed?

Det sidste skyldtes at sundhedsberedskabet var totalt uforberedt. De ”kloge” siger, at den nuværende pandemi er noget vi ikke kunne tage højde for. Det passer ikke! WHO (Verdenssundhedsorganisationen) har advaret siden 1999.

Epidemier forekommer stadigt hyppigere. Fra 2011-2018 registrerede WHO 1483 eksempler på verdensomspændende epidemier – SARS, MERS, H5N1, ZIKA, Gul Feber, Malaria, Ebola, HIV, COVID-19... Vi sikrer os mod de farligste, ved at blive vaccineret, når vi rejser ud. De fleste andre epidemier forekommer fjerne steder i verden, som rager os og pressen en høstblomst.

Så sent som i september 2019, 2½ måned før corona-udbruddet i Kina, advarede WHO om, at verden var fuldstændig uforberedt på en pandemi. Advarslen var udsendt mange gange tidligere med truslen: ”Det er ikke et spørgsmål, om det sker, men kun om hvornår det sker”. Ingen af de ”kloge” reagerede – jo, der blev købt nye kampfly.

Dem, der har ansvaret for vores sikkerhed, havde fyldt lagre med gasmasker og dragter til arbejde i en atomkrig. Masker til vores ansigter, håndsprit, dragter til at undgå smitte, var og er en mangelvare. Det officielle Danmark har haft blikket stift rettet mod at kunne deltage i USAs krige rundt om i verden. Dansk sikkerhed er baseret på kampfly, krudt og kugler. Den tankegang har altid været utilstrækkelig. Dette burde være klart for den mest tungnemme nu.

Truslen fra russerne skal begrunde større militæruddgifter. Den er et rent fatamorgana. Russernes forsvarsbudget er lavere end Tysklands og Italiens tilsammen. Militær sikkerhedspolitik, har udspillet sin rolle. Vi må se danskernes sikkerhed i et langt større perspektiv. Det håber jeg bliver resultatet af den nuværende krise.

BORGERFORSLAG MOD ATOMVÅBEN

Af Hasse Schneidermann

FNs Generalforsamling vedtog den juli 2017 en [traktat](#), som forbyder atomvåben. Traktaten pålægger de lande, der underskriver og ratificerer den, ikke at udvikle, afprøve, fremstille eller på anden måde anskaffe eller lagre atomvåben. Den forbyder enhver anvendelse af atomvåben og ulovliggør endda trusler om anvendelse af sådanne våben. Landene [forpligter](#) sig til slet ikke at deltage i aktiviteter, der kan fremme udvikling og brug af atomvåben.

122 af FN's medlemslande, dvs. to tredjedele – stemte for traktaten. Holland stemte imod og Singapore undlod at stemme, mens et mindretal på 69 lande [bojkottede](#) både forhandling og afstemning om forbuddet. Traktaten er imidlertid af en type der træder i kraft, så snart 50 af FN's medlemslande har underskrevet og ratificeret den. Siden vedtagelsen har 81 lande underskrevet, og 36 lande ratificeret den. Samtlige atommagter og deres allierede bojkottede forhandlingerne, og har ikke underskrevet. Danmark har følgelig heller ikke underskrevet traktaten – endnu.

Aldrig Mere Krig besluttede sidste år at starte en ”*Anti-atomvåben kampagne for at få Danmark til at underskrive FN's vedtagelse mod atomvåben*”. Baggrunden var naturligvis, at 2020 er 75-året for USAs bombing af Hiroshima og Nagasaki. Kampagnen skulle enten køres af AMK alene, eller i samarbejde med andre fredsgrupper og eventuelt Mellempopulært Samvirke. I hovedbesty-

relsen kiggede vi os så om efter sådanne samarbejdspartnere, og mente at det mest nærliggende var, som så ofte før, at anvende vores medlemskab af Fredsministerium som platform for et større muligt samarbejde.

På Folkemødet i 2019 afholdt Fredsministerium, ud over møder om forholdet mellem militærets miljø- og klimabelastninger og alliancefri forsvars og sikkerhedspolitik, to arrangementer om atomvåbentruslen og FN-traktaten under overskrifterne: ”FN vil forbyde atomvåben – men Danmark tør ikke” og ”Op-rustning gør ikke verden tryggere – og da slet ikke nye atomvåben”.

I løbet af efteråret kom der yderligere skub frem mod udvikling af en egentlig kampagne, og på Fredsministeriums årsmøde i februar kunne en initiativ-gruppe bestående af undertegnede, Jessie Seehuusen fra Fredsvagten Ved Christiansborg og Palle Bendsen fra NOAH, præsentere de første tanker om en sådan, som efterfølgende blev skrevet ind i Fredsministeriums handlingsplan.

Her i foråret har vi så efter ihærdigt arbejde via videomøder fået færdiggjort et forslag til et bredt folkeligt samarbejde, som vi har navngivet ”Forbyd Atomvåben”. Målet er at udarbejde og indsende et borgerforslag til folketingsbeslutning, om dansk **tilslutning** til FNs traktat om forbud mod atomvåben. Samt at drive en sideløbende informationskampagne, indtil forslaget er vedtaget i Folketinget, for at skabe opmærksomhed om borgerforslaget og samtidig øge den folkelige og politiske bevidsthed om atomvåbens fortsatte farlighed.

Som kortfattet baggrund for borgerforslag og kampagne skriver vi, at ”*der er to måder, som menneskeheden kan gøre det af med sig selv på i vores tid. Den ene er ved ikke at handle i forhold til den globale miljødelæggelse og den anden er ved at udløse en atomar storkrig, enten bevidst eller ved et uheld. Mens der i øjeblikket er stigende global bevidsthed om klima- og biodiversitetskrisen, er truslen om en ny atomkrig også overhængende, men overset. Verdens mest magtfulde ledere har endnu ikke indset faren og formået at indgå et traktatbaseret forbud mod atomvåben*”

Selve borgerforslaget lyder i al sin enkelhed således: ”Danmark skal underskrive og ratificere FN-traktaten om forbud mod vedtaget på FNs generalforsamling den 7. juli 2017. Folketinget skal derfor i denne Folketingssamling iværksætte en proces, således at regeringen kan underskrive og Folketinget senere ratificere en dansk tilslutning til traktaten.”

Vi havde tænkt at starte kampagnen nu i april, men på grund af den omfattende nedlukning af landet har vi valgt at vente til efteråret, og først lancere kampagnen med et arrangement på Hiroshimadagen den 6. august 2020.

Fredsministerium har nu partnerskabsstatus med International Campaign to Abolish Nuclear Weapons (ICAN), der blev tildelt Nobels Fredspris i 2017, og består af over 500 organisationer i 100 lande med samme mål.

USAS MILITÆR GENINDFØRER LANDMINER I EUROPA

Af Tom Vilmer Paamand

Brugen af landminer er fordømt kloben rundt, og kun 35 lande har ikke underskrevet en **FN-aftale** imod dem. Alligevel har USA nu **besluttet** at bruge dette **morderiske** anti-personel våben i stort omfang igen.

USA står uden for de nuværende aftaler, og nægtede også under præsident **Obama** at underskrive, men han **indskrænkede** dog brugen til udelukkende at gælde grænsen mod Nordkorea. Mange af minerne ligger fortsat på lager, og USA fjerner altså nu sine restriktioner. Planen er også at anbringe **nyudviklede** miner ved den russiske grænse i de **baltiske** stater, på trods af at disse selv har afskrevet sig brug af landminer. USA har dog lovet, at udlagte miner med tiden vil selvdestruere, selvom denne teknik har vist sig meget **upålidelig**. Gamle miner ligger **fortsat** spredt over store **landområder**, og invaliderer **tusinder** hvert år. Troen på påstået ”sikre” landminer var også USAs politik i **2004**, selv om resultaterne heller ikke dengang var lovende. EU har **kritiseret** planerne, hvilket naturligvis ikke stopper USA.

Om EU så finder nosser til at nægte USA at udlægger sådanne forbudte landminer i EU-lande, vil fremtiden vise – for dette er nemlig ikke sådan direkte forbudt. FN-aftalen rummer diverse tekniske krumspring, fx afgrænser aftalen sig til landminer rettet mod mennesker, så der er en gråzone for antitankminer. Og danske væbnede styrker kan alligevel deltage i militære operationer med USA på trods af de forbudte våben – takket være en kringlet fortolkning beskrevet i militærets **Manual om Folkeret**:

”*Forbuddet forhindrer ikke danske styrker i militære operationer med stater, som ikke er forpligtede af forbuddet mod anvendelse af personelminer. En eventuel fordel, som måtte opnås ved andre staters udlægning af personelminer, vil ikke indebære en dansk overtrædelse under forudsætning af, at danske styrker har overholdt forbuddet mod at bistå, opmuntre eller tilskynde til handlinger, der er forbudt.*”

FN-aftalen blev presset igennem i 1997 af den verdensomspændende *Campaign to Ban Landmines*, som AMK aktivt deltog i. Aftalen er nu underskrevet af 164 lande, her i blandt **Danmark**, der tidligere både brugte og **producerede** landminer. Kampagnen udløste Nobels **Fredspris** til de deltagende grupper – som nu må genoptage kampen.

1997 Nobel Peace Prize

FESEN OPFØLGNING PÅ KRIGSUDREDNINGEN

Af Tom Vilmer Paamand

Hvad kan regeringen oplyse om opfølgningen på krigsudredningen? Dette rigeligt neutrale spørgsmål har udenrigsministeren og forsvarsministeren skullet besvare, som stort set sidste punkt i Folketinget for året 2019.

Den tre timer lange debat bragte kun de gammelkendte synspunkter frem, hvor fx Socialdemokratiet nu i regering ikke længere støtter kravet om to tredjedeles flertal for krig (dette er kun opnået to gange de sidste 30 år). Tankegangen bag afvisningen kom aldrig til at stå helt klart, og regeringen blev angrebet fra begge sider i salen.

Libyen blev trukket frem som et kedeligt eksempel på, at selv et meget bredt flertal ikke beskytter imod en dårlig beslutning. Også den klassiske debat om baggrunden for Irakkrigen blev gentaget, for hos de borgerlige havde Saddam Hussein alligevel masseødelæggelsesvåben dengang – altså næsten.

Blandt de borgerlige overraskede Peter Seier Christensen fra Nye Borgerlige med, at ”Danmark bør afslutte sine engagementer i krige i Mellemøsten, Asien og Nordafrika – krige, som i mange tilfælde i bund og grund er interne muslimske opgør”. Partiets modstand er dog ikke mere bastant, end at Danmark alligevel bør deltage, blot NATO kræver det. Og ingen tog debatten op.

Udenrigsminister Jeppe Kofod mente, at udredningens kritikpunkt om en minimalistisk informationspraksis for længst er opstrammet. Han lovede fremover en grundig erfaringsopsamling i forbindelse med internationale operationer. Og der bliver nok at tage fat på, for regeringen agter at føre en ”endog meget aktiv udenrigs- og sikkerhedspolitik, fordi det sikrer stabilitet og fredude i verden og dermed tryghed og sikkerhed herhjemme”.

SFs ordfører Karsten Hønge mente lidt bredere, at ”SF støtter også en aktivistisk udenrigspolitik, men det behøver jo ikke at være en militaristisk udenrigspolitik og aldrig en udenrigspolitik baseret på rygter og fake news”.

Udtrykket fake news irriterede Venstres ordfører Michael Aastrup Jensen, der så selv bidrog med kontrafaktisk historieskrivning, om at NATOs ”artikel 5 blev aktiveret fra USAs side i forhold til angrebet den 11. september 2001” – selv om NATOs tilbud om fælles opbakning faktisk blev afslået af USA, der

som bekendt i stedet skabte sin egen koalition af de lidt for villige. Martin Lidegaard (RV) påpegede, at ”Danmark er et af de lande i verden, der relativt set bidrager mest til militære missioner i udlandet”. Men at trods dette, er det ”meget sjældent, at man kan kalde militære missioner en ubetinget succes, fordi selve den militære operation i sig selv – selv når den opfylder sit formål – skaber nye problemer og konflikter”.

Eva Flyvholm (EL) holdt fast i, at partiet ikke er pacifister, og de derfor godt kan finde grunde til at støtte militære operationer. Som den eneste fastholdt hun også kravet om at få undersøgt danske fangeudleveringer til tortur.

Forsvarsminister Trine Bramsen lovede tidlig inddragelse af Det Udenrigspolitiske Nævn med et ”klart fokus på bl.a. mål, midler, effekter og exitmuligheder”, der nu ”indgår som integrerede dele af regeringens analyse” – dog betinget af, at ”udviklingen på landjorden ikke er dikteret af den danske indsats alene”. Udenrigsminister Jeppe Kofod gentog mekanisk den tomme påstand, om at ”et militært indgreb er det sidste middel i værktøjskassen, for man skal forsøge alle andre midler først”.

Til afslutning blev fremsat to forslag. Begge opfordrede ”den til enhver tid siddende regering til at sikre tidlig, løbende og fyldestgørende inddragelse af Folketinget ved beslutninger om dansk deltagelse i internationale militære operationer, hvor både formålet med det danske bidrag, den samlede strategi med kobling til andre ikkemilitære spor og påtænkte exitstrategier beskrives”.

Det enstemmigt vedtagne forslag tilføjede kun en opfordring om at ”den til enhver tid siddende regering til, med udgangspunkt i det forudsatte formål, at give en grundig gennemgang og evaluering af indsatsen i Det Udenrigspolitiske Nævn, når et større bidrag fra en international operation er hjemtaget eller hvert femte år for længerevarende bidrag”. Samt at ”den til enhver tid siddende regering bør søge bred opbakning til indsatsen i Folketinget”.

ALT, EL og SF fik afvist et mere specifikt forslag, hvor regeringen opfordredes ”til at indføre et princip om to tredjedele flertal i Folketinget ved udsendelse af danske soldater”. Oven i skulle den opfølgende evaluering af indsatsen ikke gemmes bort i Det Udenrigspolitiske Nævn, men gives til hele Folketinget. Dette blev afvist af flertallet, der heller ikke ville beklage, at ”regeringen har valgt ikke at genåbne Irakkommissionen”.

Resultatet blev altså nogle løfter om mere offentlighed, men mest gemt væk i et nævn, der per definition er lukket land og hvor medlemmerne har stramtavshedspligt. Dette kan naturligvis være vigtigt i forbindelse med aktuelle diskussioner, men tavsheden fastholdes også om historiske emner, hvilket effektivt blokerer for en bedre informeret folkelig debat – og ligner et forsøg på at undgå pinlige påmindelser om fortidens konstante række af bomberter. ☒

SVÆRD TIL PLOVJERN – OG BOMBER TIL BLOMSTERKASSER

Laos er verdens mest nedbombede nation målt per indbygger. USA kastede to millioner tons bomber ned, da de uden krigserklæring blandede sig i sidste del af landets borgerkrig fra 1953 til 1975. Landet er nu dækket af bombekratre og mange fortsat ueksploderede bomber. En del af militærets dødbringende skrot fik siden nyt liv, for stål kan jo også bruges fornuftigt. Billederne er taget af den verdensomvæltende fotograf [Mark Watson](#).
.tom

NY BOG: KRIG ER USTYRLIG!Af *Hasse Schneidermann*

Krigen kommer altid ud af kontrol, erobrer alle andre samfundsfunktioner, gør sig selv til altings endemål i form af fortsatte krige og dens væsen kræver en tænkepause at opdage.

Når man som krigsmodstander og fredsforkæmper ikke bare ønsker de nuværende krige afsluttet og forbygge de næste, men bekæmpe alle krigens gerninger og al dens væsen, så er man nødt til at kende til dette væsen.

Der findes utallige bøger, der beskriver enkelte slag og krige, men få lærde personer, har forsøgt at gribe utysket ved sin inderste sjæl, sit væsen.

Det har professor ved statskundskab på Aarhus Universitet, Gorm Harste, gjort igennem et omfattende forfatterskab. For nylig udgav Aarhus Universitetsforlag så, i serien *Tænkepauser*, Harstes bidrag under titlen *"Krig"*, som giver et [overbevisende bud](#) på uvæsenet.

Med et konsekvent systemteoretisk greb påviser han, hvordan krigen *som system* gennem generationer har selvstændiggjort sig og – næsten usynligt – ikke blot har påvirket, men domineret og erobret alle andre systemer i samfundene, så befolkningerne, uden at være sig det bevidst, lever i en krigens kultur også i den såkaldte fredstid.

I det korte, letlæste essay er der mange grupvækkende tal på døde, lemlæstede og traumatiserede krigsofre, og oplysninger om krigens og historiens gang, som man må ty til forfatterens hovedværker for at finde dokumentation for. Men fordi Harste hæver sig op og trækker på de helt store historiske linjer, bliver det muligt for os som læsere at ane de dybtgående, langtrækkende og ofte oversete sammenhænge i krigens omsiggribende væsen.

Første gang jeg mødte Gorm Harste var på Fredsministeriums konference på Christiansborg i 2013. Her talte han om det ufornuftige i at løse konflikter med krige, og kritiserede danske politikere og militære establishment for at have *"glemt deres Clausewitz"*, krigsteoretikeren over alle.

I sit essay uddyber han denne pointe og påviser, at politikere der mener at konflikter kan løses militært, måske nok læner sig op af Clausewitz teser, om at krig er *"en fortsættelse af politik blot med andre midler"* og at *"tvinge modstanderen til at følge vor vilje"*, men glemmer den vigtigste pointe, nemlig at krigen altid opfører sig som en kamæleon og forvandler sig til noget helt andet, end det politikerne fra starten planlagde og håbede på.

Altså at de pæne, planlagte scenarier ændrer sig til krigens beskidte virkelighed. Afhængig af hvordan modstanderen opfører sig på slagmarkerne, hvor længe krigen trækker ud og flytter sig geografisk, kræver det ændringer i den militære taktik, organisation og brug af ressourcer. Harste skriver: *"Krig er ligesom at undervise en skoleklasse af sukkerdopede ADHD-elever i at sidde stille. Modstanderne opfører sig ikke ordentligt."*

De militære omstillinger og revolutioner, som krigen kræver i form af teknologisk udvikling, bedre våben- og transportsystemer, smitter af på det omliggende samfunds produktion og organisering. Krigen *"forskyder sig ind på næsten alle områder af samfundet"*, som Harste skriver.

Et samfund på krigsfod omlægger således på kort sigt sine sygehuse, rehabiliteringscentre, trafikken, transport, produktion, beskæftigelse, forskning og uddannelse, og lader hele den samfundsmæssige styring revolutioneres af de militære behov for at vinde sejr.

Harstes pointe er, at krige ikke alene afgøres på slagmarken med antallet af dræbte kombattanter, men i langt højere grad af samfundets evne til at imødekomme krigens krav.

Krige sættes i værk, når magthavere vil vise handlekraft; men selv de mest handlekraftige magthavere mister magt over krigen, både på slagmarken og i samfundet. De langtrukne krige fører til udmattelse, nedslidning, folkelig modstand og økonomisk bankerot, og slutter først når de samfundsmæssige ressourcer er opbrugt.

Krigen som system har imidlertid i følge Gorm Harste en paradoks karakter, der godt nok både fører til drab, traumer, ødelæggelser og bankerot, men også samtidig til revolutionerende og innovative udviklinger i samfundene. *"Ødelæggelsestrangen fyrer godt op under skabertrangen"*, skriver han, og nævner ændringer i diplomatiet, statsforvaltningen, forvaltningsretten og domstolspraksis og ikke mindst hele det finansielle system: *"Krige skaber stater og stater skaber krige."*

En anden af Harstes pointer, som jeg bed mærke i på konferencen i 2013, var at mennesker, der har været direkte involveret eller tæt på krigshandlinger, ofte traumatiseres så alvorligt, at efterveerne påvirker deres familier og nære relationer i hele tre generationer. Krige slutter aldrig for de involverede parter, argumenterer Harste, de skaber efterveer, tavse ekkoer af traumer, sorg, bitterhed og hævnlyst, der bevæger sig som spøgelser fra den ene generation til den næste. Fra krig til krig.

De samfundssystemer vi som borgere bevæger os rundt i, er altså ofte skabt mens krigen førtes, og udviklede sig ellers i *"dens skygge og efterslæb"*. De fleste har imidlertid svært ved at se krigen i samfundet. Det gælder også her i

Danmark, hvor den næsten er ”usynlig” og ingenting fylder i samfundsdebat og -teori, selv om vi har været krigsførende land længe.

Harste slutter sin *tænkepause* af med at skrive: ”Der vil altid opstå konflikter, uligheder, ubalancer og asymmetrier, som konfliktpartnerne vil forsøge at bekæmpe eller opretholde. Og der vil altid være mennesker, der har interesse i at opruste og som lever af krigen. Men i værste fald er det krigen som system, der bestemmer, hvorfor der føres krig mod hvem om hvad og hvordan den afsluttes ... og om der nogen sinde bliver fred.”

Som fredsforkæmper skal vi naturligvis ikke overlade det til ”krigen” at bestemme, om der nogen sinde bliver fred. Og da fred ikke kun er fravær af krig, vil jeg foreslå, at vi sammen med nogle lærde mennesker, tænker grundigt over hvad fredens væsen er, og hvordan vi opnår varig fred.

Jeg har derfor kontaktet Aarhus Universitetsforlag, og foreslået dem at udgive en *tænkepause* om fredens væsen, og det har de lovet at tænke over. Men læs Gorm Harstes *tænkepause* om krig, som kan købes for kun 50 kroner i din egen boghandel eller direkte fra forlaget. Se Unipress.dk/udgivelser/k.

Gorm Harste er sociolog og politolog på Institut for Statskundskab på Aarhus Universitet, og har to anbefalelsesværdige bøger bag sig. ”Krigen – et ustyrligt system” fra 2014 og ”Kritik af Krigens Fornuft: et perspektiv på selvreferentielle systemer fra 11.-21. århundrede” fra 2016. ☐

USA LØJ OM KRIGEN I AFGHANISTAN!

Svært at blive overrasket over, men USAs løbende udmeldinger om Afghanistan har ikke været helt **sandfærdige**, viser militærets egne interne rapporter. Alt blev fremlagt i et omhyggeligt skønmaleri, som slet ikke **afspejlede** de konstante **nederlag** og mislykkede projekter. Citaterne **fra USA** er brutale:

”Du kan bare ikke anbringe disse beløb i en meget skrøbelig stat og samfund, uden at det giver brændstof til korruptionen.” – Ryan Crocker, tidligere USA-ambassadør i Afghanistan og Irak.

”Udenrigshjælp er en del af hvordan afghanske kleptokrater betaler afdrag på de stillinger, de har købt.” – Christopher Kolenda, pensioneret oberst.

”Vi var ikke klar over, at mange afghanere var så begejstrede for Taliban, fordi de kunne sparke korrupte krigsherrer væk af magten.” – Sarah Chayes, tidligere rådgiver for USAs stabschefer.

DR P1 fremlagde oplysningerne for tidligere udenrigsminister Martin Lidegaard (RV), der småarrigt tilbageviser pessimismen, men samtidigt indrømmer at *situationen i Afghanistan er gået fra slemt til værre*. Samt at Afghanistan fortsat er så ødelagt et land, at Taliban ville tage magten tilbage hvis de udenlandske tropper blev trukket ud, og *så ville det hele være spildt*. .tom

VESTENS BRUDETE LØFTER

Af Peter Henning, fredsvagt

I februar en tidlig morgen bragte DR en ICAN (2017 Nobels Fredspris) støttet film: *Gorbatsjov og en ny kold krig*. Tidligere USA udenrigsminister Georg Shultz og Gorbatsjov var nok de vigtigste deltagere, men også Tysklands kansler Kohl er med. Det var rystende. Jeg var selv i Sovjet 1990-91, og her oplevede jeg, at mange borgere kaldte Gorbatsjov en forræder, der havde solgt Sovjet.

Ved møderne i Minsk havde Gorbatsjov åbnet for mange indrømmelser. Man havde lovet ham, at de ny fri nationer ikke straks blev medlem af NATO – desværre blev det ikke skrevet på papir, og så holdt Vesten ikke løftet – tværtom fortsatte man med flere USA-baser i Europa.

Senere støttede USA at optage Ukraine og Georgien i NATO. Til et møde i Helsingør sagde tidligere udenrigsminister Stig Møller at ”der er noget om snakken”. I Estland mødte jeg en tidligere atomubådskaptajn. Han havde været direktør for et atomart militærkompleks, hvor Jeltsin var borgmester. Han fortalte, at Jeltsin var en dygtig mand, men ikke burde blive præsident.

Jeltsin var den mand, der reelt solgte Ruslands industri til umenneskelige *oligarker*. Jeltsin var overbevist tilhænger af markedsøkonomi, og ansatte flere markedspecialister fra USA. Det var Vestens holdning til Gorbatsjovs mange indrømmelser, og hvad der var væsentligt for Jeltsins kup.

Hvad med Rusland – verdens største land og med flest råstoffer. Putin, som absolut ikke er sympatisk, har sammen med Kinas præsident gennemført at de begge kan sidde uendeligt. Det er et stort problem.

Et stort problem er tillige, at også flere små nationer har fået atomvåben fx Israel og Nordkorea. En dansk tidligere militærattache i Moskva under Sovjet og senere leder af militærakademiet, Karsten Møller, har haft flere artikler om at Ruslands Putin var så fattigt, at kun en lille del af Ruslands hær er moderne.

Putins reelle angst er Ukraines NATO-medlemskab. Krim, som ikke har en etnisk forbindelse til Ukraine rummer en af de store russiske flådebasen, i Sevastopol – og er ud fra stormagtslogik farlig, og derfor besatte Putin Krim.

Hvad med parallellen Israels annektering af de syriske Golanhøjder! Putin har fremsat flere forslag, men er blevet afvist og nærmest smidt ud af al vestligt samarbejde som G8 og NATO. ☐

Filmen kan streames på DR.dk/drtv/search?q=gorbatjov

OSLO-SEMINAR: NABOER SOM VENNER, IKKE FJENDER

Af Hasse Schneidermann

”Naboer som venner – ikke fjender” var titlen på det nordisk-russiske seminar i Oslo 3. og 4. februar, som den norske afdeling af *Kvindernes Internationale Liga for Fred og Frihed* og *Norges Fredsråd* havde inviteret til.

Seminaret, der blev afholdt i det navnkundige *Peace Research Institute Oslo, PRIO*, med økonomisk støtte fra det norske udenrigsministerium via *Norges Fredsråd*, talte 45 deltagere fra Rusland og de nordiske lande, ikke mindst en større gruppe engagerede fredsfolk fra Danmark. *Aldrig Mere Krig* støttede rejsen derop.

Formålet med at mødes i Oslo var at styrke relationerne mellem fredsaktivisterne, og via dialog om både udfordringer og visioner, at opnå fælles forståelse og medvirke til at reducere de nuværende spændinger mellem Vesten og Rusland, der er en af årsagerne til den stigende militarisering og oprustning med både konventionelle og atomare våben.

I løbet af seminarets to dage var deltagerne i åben dialog om hvordan man bedst fremmer fred, nedrustning og et bæredygtigt miljø i vores del af verden. Man var optaget af mulige fælles strategier og konkrete fremadrettede initiativer, så der blev luftet forslag til hvordan vi får stoppet og tilbagerullet våbenkapløbet, nedbragt forsvarsudgifterne og i det hele taget at få vores respektive lande ud af den nuværende konkurrence- og vækstorienterede, konfronterende, militariserede attitude og hvordan vi selv kan være med til opbygge et fælles sikkerhedssystem, en ikke-voldelig, mellempolitisk fredskultur.

Fredsministerium var repræsenteret ved Helge Røtterud og undertegnede, som sædvanen tro havde medbragt en kuffert fuld af materiale fra den danske fredsbevægelse. Vi fik rig lejlighed til at lufte vores synspunkter vedrørende militærets miljøsvineri og vores ønske om øget samarbejde med miljø- og klimabevægelserne.

Mange delte vores ide om en koordineret indsat for at få de nordiske lande med på at underskrive og ratificere FN's traktat om forbud mod atomvåben; men mest opmærksomhed fik vores idé om at afholde en konference på Christiansborg i forbindelse med FN's fredsdag 21. september for at sætte oprettelsen af fredsministerier på den politiske dagsorden i samtlige nordiske lande.

På seminaret handlede mange af de indledende oplæg imidlertid om problemer, og ikke om løsninger og konkrete aktiviteter, så det er nok delvist rigtigt, når et medlem af det svenske fredsråd efterfølgende bemærker at:

”De flesta av Nordens fredsorganisationer uppmärksammar olämpligheter, brister och svårigheter men har i regel ringa resurser för mer kvalificerad analys av vad som bör göras för att förbättra situationen i fredlig och samarbetskonstruktiv riktning. Ett viktigt undantag är Fredsministerium, med dess tydliga mål att bidra till att Danmark inrättar ett fredsdepartement i sitt regeringskansli.”

Som det forhåbentlig fremgår af denne lille rapport, havde også mange andre af deltagerne faktisk ideer til hvad der bør gøres. Vi har i *Fredsministerium* besluttet ikke at være en del af den almindelige frygtskabende ”alarmisme”, der kan medføre apati og handlingslammelse. I stedet bestræber vi os på at pege på alternativer.

Vi er naturligvis glade for den rosende anerkendelse; og samtidig opmærksomme på at ord skal blive til handling, planer føres ud i livet og at også *Fredsministerium* selv skal vurderes på vore handlinger.

Seminaret blev godt dokumenteret med fredskulturanalytiker Ingeborg Breines fremragende indledning, oplægsholderens manuskripter og fælles udtalelse: [FRED.dk/artikler/fredkult/Nordic-Russian_Seminar_2020.pdf](https://fred.dk/artikler/fredkult/Nordic-Russian_Seminar_2020.pdf)

DANMARK BURDE HELLERE LÆRE IRAKERE LANDBRUG END KAMP

At danske soldater skal kamptræne irakiske soldater er forkasteligt. Overalt er militær og militarisme en kræftsvulst i samfundsorganismen. Langt hellere bør vi lære irakere og andre effektivt landbrug og andre nyttige aktiviteter.

Og ligeledes internationalt virke for, at militærnægtelse bliver en menneskeret. Her er Danmark et foregangsland, efter som vi i december 1917 fik verdens anden militærnægterlov. England var en anelse hurtigere, og indførte den allerførste få måneder før.

Henning Sørensen

RADIO FOR FLYGTNINGE OG POSITIV FRED

Radiomanden Arne Hansens kommer vidt omkring med nysgerrig mikrofon:

Jens Thoft om sit liv som fredsaktivist og fredsordfører for SF

Om fredsbevægelser i 1980'erne, *fake news* smædekampanjer om at ”fredsaktivister er landsforrædere”, og håb om en freds- og klimabevægelse i alliance.

Borgermøde om Danmarks rapport til FNs Menneskerettighedsråd

Danmark skal rapportere til FNs Menneskerettighedsråd, og Udenrigsministeriet ønsker at inddrage borgernes bidrag i processen, her fra Aalborg.

Hør pointerne fra nordisk-russisk seminar om ”Naboer som venner”

To danske fredsveteraner vendte hjem fra Oslo begejstrede over de konstruktive debatter, som lover godt for fremtidigt nordisk-russisk fredsarbejde.

Glem aldrig Hiroshima – optagelser fra fredsmøde i Århus

Taler fra Danske Læger Mod Kernevåben, FN-Forbundets Skoletjeneste og Århus Mod Krig og Terror, samt engageret dialog om mange emner.

Aalborgs fredsaktivister i samarbejde med skoler på FNs Fredsdag

Allan Vokstrup er medlem af Fredsby Aalborg, og fortæller om arbejdet for at få flere unge til at engagere sig i fred og ikkevoldelig konfliktløsning.

OBS: Projektet er nu flyttet til adressen FlygtningeogFred.dk.

*Samme sted kan du **tilmelde dig** og få mail når der nyt.*

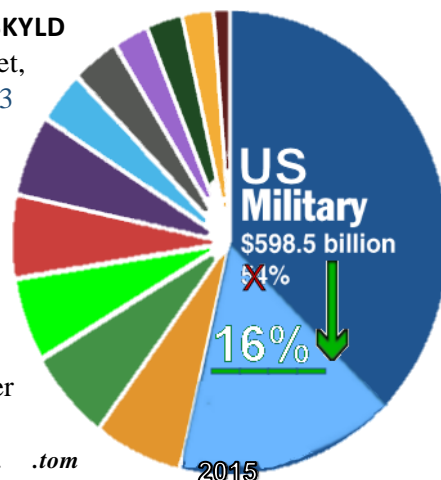
FREDSKLIPZ: AVISKLIP OM KRIG OG FRED

Følg med i nyhedsstrømmen gennem Toms kvikt opdaterede link til alverdens gode historier, udenfor avisernes betalingsmure. Fra mange vinkler og med mest fokus på Danmark. Listen med links rundsendes også via Arne Hansens mailliste – se ovenfor. *Se nyeste klip på FRED.dk/artikler/fredsklip*

BRUG BEDRE ARGUMENTER – FOR FREDENS SKYLD

USA spilder voldsomt meget på krig. Relativt set, i forhold til landestørrelse, bruger USA cirka 2-3 gange mere end Danmark – men dette tal løber skræmmende nok op i mere end 4.000 milliarder kroner. USA bruger dog alligevel **allerflest** skattekrone på socialhjælp og sygdom mm.

Nogle aktivister misforstår en ret **vildledende** grafik fra 2015, om at hele 54% af USAs skattepenge går til militæret, men det **korrekte** er dog ”kun” 16% – som den korrigerede grafik her viser med lysseblåt felt. I Danmark er det (ikke helt sammenlignelige) tal noget over **to procent**.

ORIENTERING FRA FREDSMINISTERIUM

Af Hasse Schneidermann, genvalgt formand for Fredsministerium

Ved Fredsministeriums årsmøde den 29. februar i Ubuntuhuset, fortalte Jessie Seehuusen fra *Fredsvagten Ved Christiansborg* og Palle Bendsen fra *NOAH* om de fælles planer for en Klima-Påskemarch, indsendelse af et **borgerforslag** og iværksættelse af en informationskampagne til fordel for dansk tilslutning til **FNs traktat** om forbud mod A-våben.

Ideerne blev godt modtaget og blev begge indskrevet i foreningens handlingsplan, sammen med andre ideer som vi havde luftet og videreudviklet på det nordisk-russiske fredsseminar i Oslo den 3. og 4. februar. Disse er nævnt i min del af den afsluttede rapport fra dette seminar: ”**Hopes and Experiences**”.

Dette drejer sig også om en planlagt Christiansborg-konference på FNs fredsdag den 21. september, der søger at sætte spørgsmålet om nordiske fredsministerier på den politiske dagsorden. Begge planer rækker ud efter nordiske samarbejdspartnere, lige som Fredsministeriums arbejde med at sætte forholdet mellem Klima & Krig under lup sammen med NOAH og Klimabevægelsen i Danmark, naturligvis også gør det.

I min fremlæggelse af bestyrelsens beretning omtalte jeg naturligvis de mange fredelige aktiviteter foreningen sammen med andre havde gennemført i løbet af året og udtrykte samtidig skuffelse over, at den nye regering videreførte den gamle krigspolitik, havde opgivet en kommissionsundersøgelse af krige i Irak og Afghanistan, og ikke anvendt anbefalingerne fra den officielle udredning fra februar 2019 om Danmarks militære engagementer i krige.

På årsmødet vedtog man, på opfordring fra bestyrelsen, at ændre foreningens navn til det mere mundrette ”Fredsministerium”, og udelade det efterfølgende ”.dk” – men **internetadressen** er den samme. Man vedtog også at gøre det lettere at blive medlem, mens bestyrelsens forslag om en ændret formålsparagraf blev udskudt til næste årsmøde.

Bestyrelsen blev genvalgt, og på et konstituerende bestyrelsesmøde blev jeg genvalgt som formand, Carsten Andersen som kasserer og Helge Rätzer som sekretær. Bestyrelsen besluttede at de tre nu udgør et Østjysk forretningsudvalg, der nu mødes ugentlig.

Da foreningens økonomi halter, er vi i forretningsudvalget i gang med at skaffe penge til at dække er mindre underskud, og til de planlagte aktiviteter. På grund af smittefaren har arrangørerne valgt at udskyde Klima-Påskemarchen til de sidste dage af efterårsferien i oktober, lige som Fredsministeriums planlagte foredragsturné om ”*Krig og Klima*” er udsat på ubestemt tid. **Folke-mødet** på Bornholm i juni er også aflyst, hvor Fredsministerium ellers havde

fredsministerium.✖

en fuldt booket Store Lærkegård med fredsaktivister, og programmet klar med pop-ups, møder i Civiltinger og i *Klimabevægelsen 350s* klimatelt. *Klimabevægelsen 350* og vi er nu i gang med at arrangere et mindre ”folkemøde” i København, hvorfra de mange planlagte oplæg kan sendes live via nettet.

Når de udadvendte aktiviteter i forårets og sommerens løb bliver umuliggjort, har foreningen efter planen et omfattende internt arbejde foran sig: Vi skal i gang med en omorganisering af hele informations- og kommunikationsplatformen, lige som det valgte forretningsudvalg har planer om at intensivere arbejdet med at påvirke de politiske beslutninger i Folketinget, præsentere alternativer til den førte politik, og fungere som en slags ”skyggeministerium”. ☒

Fredsministeriums rapport: [FRED.dk/artikler/fredkult/FM_Hopes_Oslo.pdf](https://fred.dk/artikler/fredkult/FM_Hopes_Oslo.pdf)

AMKs ÅRSMØDE ER UDSKUDT!

Desværre må AMK, ligesom mange andre, udskyde sit planlagte Årsmøde i maj – sidst dette blev nødvendigt var under den 2. Verdenskrig. Årsmødet vil blive indkaldt hurtigst muligt, når det igen bliver forsvarligt at mødes. Imens fortsætter hovedbestyrelsen sit arbejde som midlertidig ”forretningsbestyrelse”, indtil Årsmøde og nyvalg kan gennemføres korrekt. ☒

ÆNDRING AF PRINCIPPROGRAM UDSKYDES

Ideen om at få opdateret foreningen Principprogram er fortsat god – men den aftalte og udsendte tidsplan kunne ikke overholdes. I stedet arbejder hovedbestyrelsen på at invitere til en række medlemsmøder, hvor vi sammen bliver klogere på hvad ”fred” er for foreningens medlemmer. ☒

Se dokumenterne via: [AldrigMereKrig.dk/2020](https://aldrigmerekrig.dk/2020)

GOOGLE MAIL STJÆLER MÅSKE DIT NYHEDSBREV!

En del af AMKs medlemmer har bedt om modtage Nyhedsbrevet i elektronisk form. Udsendelsen via email har fungeret fint i årevis, men på det sidste har Google Mail givet problemer. Google har for nogle markeret Nyhedsbrevet som uønsket, og gemt det væk i modtagerens såkaldte Spammappe. Andre har Google simpelthen blokeret og ikke leveret Nyhedsbrev til, uden at give besked til hverken afsender eller modtager!

Dette beklager vi, men det er jo svært at opdage, indtil nogen spørger hvor Nyhedsbrevet bliver af. Vi prøver forskelligt for at omgå Googles idiotiske censur, og som altid kan manglende numre findes på AMKs hjemmeside:

[AldrigMereKrig.dk/nybreve](https://aldrigmerekrig.dk/nybreve)

Bemærk at artiklerne i PDF-udgaven ofte indeholder aktive blå links til flere oplysninger. Ansvarshavende redaktør: Tom Vilmer Paamand. Kortere tekster uden afsender er skrevet af redaktøren. Redaktionen modtager gerne stof fra medlemmer og andre, helst i elektronisk form og med udenlandske tekster oversat.

Redaktionen gør opmærksom på, at henvisninger og artikler i bladet, inklusive redaktørens egne, kan have indhold der ikke udtrykker foreningen Aldrig Mere Krigs holdninger. Giv gerne bladet videre. Genbrug af teksterne helst efter aftale og med kildeangivelse.

Kontakt Landskontoret:

*Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4
6880 Tarm. Telefon: 9737 3163
E-mail: info@AldrigMereKrig.dk*

*Besøg vores websteder:
www.AldrigMereKrig.dk
Facebook.com/aldrigmerekrig*

Regnskabsfører (kasserer):

*Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4
6880 Tarm. Telefon: 2062 3163
E-mail: info@AldrigMereKrig.dk
Bank: Arbejdernes Landsbank
Reg. 5396 Konto. 0309139
Giro via posthus: 80237278
MobilePay: 128443 – OBS: Nyt nummer!*

Hovedbestyrelse:

<i>Arne Hansen, Sønderjyllands Allé 35, 9900 Frederikshavn Mobil: 3042 0818. Mail: arne@aldrigmerekrig.dk</i>	<i>Tlf.: 9842 5542 ArneHansen.net</i>
<i>Hasse Schneidermann, Markmusvej 18, 8410 Rønde Mail: hasse@aldrigmerekrig.dk</i>	<i>Tlf.: 2333 4460 Fredsministerium.dk</i>
<i>Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm Mobil: 2062 3163. Mail: hermod@aldrigmerekrig.dk</i>	<i>Tlf.: 9737 3163</i>
<i>Poul Pedersen, Fyresvinget 35, 8600 Silkeborg Mobil: 4045 0847. Mail: poul@aldrigmerekrig.dk</i>	<i>Tlf.: 8683 6690 PAXmusik.dk</i>
<i>Tom Vilmer Paamand, Klemstrupvej 5, 8550 Ryomgård Mail: tom@aldrigmerekrig.dk</i>	<i>Tlf.: 5051 0328 FRED.dk</i>

Suppleanter:

<i>Dorte Lykke Holm, Strandbakkevej 9, 8305 Samsø Mail: dorte@aldrigmerekrig.dk</i>	<i>Tlf.: 6076 9167 GrandmothersDanmark.dk</i>
<i>Gustav Sieg Sørensen, Tårnvej 56, 7752 Snedsted Mail: gustav@aldrigmerekrig.dk</i>	<i>Tlf.: 5172 4673</i>

Aldrig Mere Krigs bestyrelse

Arne

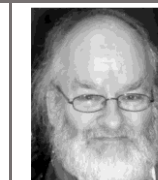
Hasse

Hermod

Poul

Tom

Returadresse: Aldrig Mere Krig, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm

Bliv medlem af AMK

Støt freden – "knæk et gevær med os
 Der er brug for pacifistiske synspunkter mere end nogensinde. Vi har brug for dig. Vi har brug for at blive flere.

Vi arbejder på at finde alternativer til oprustning og på at udvikle forsvarsformer, der bygger på ikke-vold. Aldrig Mere Krig er ikke knyttet til noget parti eller nogen religiøs forening.

_ Oplysning om Aldrig Mere Krig
 Inkluderet i medlemskab er emblem og et Aldrig Mere Krig-flag

Enkeltperson	Kr. 225
Par	Kr. 300
Student mm.	Kr. 150
Pensionist	Kr. 150
Civil værnepligt	Kr. 150

Navn

 Adresse

 Tlf.

 E-mail

At være pacifist er en livsholdning. Aldrig Mere Krig blev startet i 1926 og er i dag en af landets ældste fredsorganisationer.
 – derfor er AMK en gammel forening, der ikke kun kører på enkelte mærkesager
 – det er livet det drejer sig om, og den "sag" forældes ikke.
 Fred er en menneskeret – Krig er en forbrydelse mod menneskeheden
 Konflikter bør altid løses med fredelige midler
 Læs principprogram og vedtægter:
AldrigMereKrig.dk/sider/vedtaegt.htm – se også [Facebook.com/aldrigmerekrieg](https://www.facebook.com/aldrigmerekrieg)